

ЦИГАННИТЕ В ИЗТОЧНА ЕВРОПА ПО ПЪТЯ НА СОЦИАЛИЗМА

Краят на Втората световна война и последвалите години са време на коренни промени в страните от Източна Европа. В Полша, Чехословакия, Унгария, Румъния, България, Югославия и Албания, с активната подкрепа на СССР, властта се поема от местните комунистически партии, които установяват пълно господство във всички сфери на обществения живот. Постепенно в тези страни се установява нов тип държавно-политическа система, която, според използваната фразеология в нейните рамки, се определя като 'социалистическа'. В Източна Европа се извършват цялостни обществено-икономически преобразования, и част от тях са ориентирани пряко към циганите, които, в различна степен и за различни периоди, също са обект на активна държавна политика.

Общи рамки и специфика

Когато се говори за т. нар. 'социалистически блок' в Източна Европа, често пъти се смята, че става дума за една монолитна тоталитарна система, пряко подчинена на Москва, в която господства една унифицирана политика във всички сфери. До известна степен това е така, макар че има все пак доста различия и специфики в отделните страни.

Монолитността на страните в Източна Европа, управлявани от комунистическите партии, се разчува още в края на 40-те години от Югославия под ръководството на Йосип Броз Тито. През 50-те години и Албания под ръководството на Енвер Ходжа поема по свой собствен път. Въпреки че остава член на *Варшавския договор* и на *Съюза за икономическа взаимопомощ* (СИВ), в много аспекти Румъния под ръководството на Николае Чаушеску също